

Derpaa gik man til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om, at Embedet som Herredsfoged i Sunds og Gudme Herreder samt Birkedommer og Skrivar i Lehus Birk fra 1ste April 1862 vil være at lønne med fast Gage m. v.*)

Da Ingen begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling og vedtoges eenstemmig med 36 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en Omordning af Lands- over- samt Hof- og Stadsrettens Skiftecommissiion**).

Brock: Det skal kun være meget faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af dette Lovforslag. Jeg vilde for mit eget Vedkommende have ønsket, at Ministeriet var slaaet ind paa den Vej, som det sees, at et Mindretal af Landsoverrettens Assessorer havde givet Anvisning paa, nemlig at Forbindelsen mellem Landsover- samt Hof- og Stadsretten og Skiftecommissiionen blev hævet, saaledes at Skiftecommissiionen i Kjøbenhavn havde modtaget en mere selvstændig, fra Retten fuldkommen adskilt Stilling, og saaledes været istand til at indskrænke sig til et Antal af 2 Skifteforvaltere, som kun i Tilfælde af, at der blev Brug for en virkelig dømmende Virksomhed, suppleredes ved 3 Assessorer fra Retten. Det forekommer mig, at paa denne Maade vilde den egentlig dømmende Funktion, som jo meget ofte kan træde i Virksomhed i en Skifteret, have staaet paa en mere lige Fod med de øvrige Domstole, navnlig her i Kjøbenhavn. — Men der foreligger ikke noget saadant Forslag, og Regjeringsforslaget, der jo nu har gjenne-gaaet det andet Things Behandling, har allerede der faaet en faa omhyggelig Drøftelse, og det i gjentagne Nigsdagsamlinger, at jeg vilde ansee det for lidet ønskeligt og urigtigt, om det høie Thing vilde vise Sagen tilbage. Noget vil der ganske

vist vindes ved det, der nu foreslaaes, saavel i Hurtighed som Sikkerhed; i Hurtighed, fordi det er en Selvsølge, at naar der i Fremtiden gives 3 Skifteforvaltere, istedetfor, hvad det høie Thing af Motiverne vil have seet, hvis det ikke vidstes iforveien, at der nu i Virkelighed kun er een for alle et Bienniums Skifter, faa er der en saadan Arbeidskraft tilstede, at Forretningerne vilde kunne fremmes med ønskelig Hurtighed, og i Sikkerhed, fordi det vistnok er gavnligt, at de Mænd, der skulle anvende deres Tid og Kræfter til denne Virksomhed, ikke jævnlig veyle som nu, men at der bliver i Retten selv en Tradition. Jeg skal derfor ikke reise nogen Opposition mod det foreliggende Lovforslag. — Jeg skal imidlertid tillade mig til Lovudkastet at knytte en Bemærkning eller vel endogfaa at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister. Det sees af Lovudkastet, som det oprindeligt forelaa fra Regjeringens Haand, at det i § 1 var udtalt, at samtidigt med, at den nye Ordning af Skiftecommissiionen traadte i Virksomhed, vilde Antallet af Rettens Medlemmer være at forøge til 17. Denne Bestemmelse er under Forhandlingerne i det andet Thing udgaaet, og det vistnok med Føie, idet man har bemærket, at det ikke blot var Hensynet til Skiftecommissiionen, der gjorde et forøget Medlemsantal i Landsover- samt Hof- og Stadsretten nødvendigt, men overhovedet Forretningernes tiltagende Mængde. Man har fremdeles udhævet, at denne Lov dog maaskee ikke var den rette Plads til at anbringe paa et forøget Medlemsantal. Nu veed jeg, at det ved Finantslovens Forhandling i det andet Thing er blevet vedtaget, at den Deel af Justitsministerens Budget, der skal dække Omkostningerne ved Landsover- samt Hof- og Stadsretten, skal afgive Lønning til 16 faste Assessorer. (Wessely: Hør!). Jeg tillader mig derfor at spørge den høitærede Justitsminister, om han antager, at der ikke haves Brug for den 17de, og hvis der skulde haves Brug for den 17de, ja selv om den høitærede Minister formener, at Overretten skulde tilbørlig kunne røgte sin Gjerning med et Medlemsantal af 16, om der dog ikke under alle Omstændigheder skulde være Anledning til at forelægge Nigsbagen et Lovudkast, hvorved det bestemtes, at Medlemsantallet i Overretten er

*) Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1277 ff.

**) Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1273 ff.